

Shabo m.fl. mod Sverige (appl. 28239/95 EMK kendelse, afsagt den 26. oktober 1995)

Sagsfremstilling:

I november 1989 indrejste Angel Shabo og hendes tre sønner, der alle er syriske statsborgere, i Sverige, hvor de søgte asyl. Familien oplyste falske navne og hævdede, at de var statsløse palæstinensere fra Libanon, der flygtede fra borgerkrigen. Senere indrejste manden, Jakob Shabo, der ligeledes oplyste et falsk navn, og at han var statsløs palæstinenser. De svenske myndigheder meddelte på ovennævnte baggrund familien opholdstilladelse af humanitære årsager.

Under en afhøring erkendte Jakob Shabo i august 1993, at familien havde givet falske oplysninger, og at de i virkeligheden var syriske statsborgere. Shabo søgte ved samme lejlighed asyl og henviste til, at han frygtede forfølgelse fra de syriske myndigheder, bl.a. på grund af sin tilknytning til en kristen politisk gruppe.

Familien fremlagde efterfølgende flere psykologudtalelser hvoraf fremgik, at børnene var behandlingskrævende, og at kvinden led af PTSD, var selvmordstruet og behandlingskrævende.

De svenske myndigheder inddrog imidlertid familiens opholdstilladelser og afviste ansøgningen om asyl på grund af manglende troværdighed.

Påstanden:

Familien Shabo indbragte Sverige for Menneskerettighedsdomstolen og gjorde gældende, at de svenske myndigheder ville krænke artikel 3, hvis familien blev udsendt til Syrien. Familien henviste til Jakob Shabos konflikter i Syrien, til børnenes helbredstilstand og til, at familien havde opholdt sig i Sverige i mange år.

Menneskerettighedskommissionens bemærkninger:

Kommissionen afviste klagen som ”åbenbart ugrundet”. Kommissionen fandt ikke, at Jakob Shabo havde forklaret troværdigt om konflikterne i Syrien, hvorfor der ikke var vægtige grunde til antage, at der var en reel risiko for, at han ville blive behandlet i strid med artikel 3 i Syrien. For så vidt angik påstanden om, at det var traumatisk for børnene og hustruen at blive udsendt, bemærkede Kommissionen, at deres psykiske ustabilitet måtte antages at bunde i den lange sagsbehandlingstid, som klagerne selv måtte bære skylden for, og i en frygt for overgreb i hjemlandet, som fandtes uden hold i virkeligheden. Endelig bemærkede Kommissionen, at de svenske myndigheder, efter de svenske regler, ved udsendelsen var forpligtet til at tage hensyn til klagerens helbredstilstand ved udsendelsen, og at udsendelse af en tvangsindlagt person ikke må finde sted, uden den ansvarlige psykolog tiltræder afgørelsen.

<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?action=html&documentId=666556&portal=hbkm&source=externalbydocnumber&table=1132746FF1FE2A468ACCB CD1763D4D8149>